

Blues

Wat achtergrond voor de liefhebbers (met dank aan Wiki...)

Blues is een muziekstijl die ongeveer tussen 1860 en 1900 is ontstaan en zijn oorsprong vindt in de muziek die slaven uit Afrika in het Zuiden van de Verenigde Staten - onder andere in de Mississippidelta, tussen Memphis en New Orleans) - maakten. De voornaamste muzikale bronnen die tot het ontstaan van de blues hebben bijgedragen zijn de religieuze liederen (gospels, negrospirituals), de worksongs en de *field hollers*. Een typische variant van de blues is de cajunmuziek. Muziek maken met elkaar of alleen, met of zonder instrumenten, was voor hen vaak de enige manier om hun lijden uit te drukken en te verzachten. Omdat deze muziek een melancholische toon en inhoud had, werd ze 'blues' genoemd.

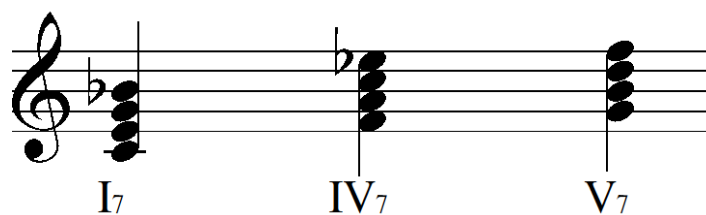
Soms gebruikten de zangers 'scheldwoorden' die de bewakers niet kenden. Zo konden ze de bewakers uitschelden zonder dat deze het merkten. Ze maakten zelf instrumenten en 's avonds zongen ze uit volle borst over de misère die ze hadden.

De aanduiding 'blue' voor rouw is afkomstig uit de zeilscheepvaart. Als een schip tijdens de reis zijn kapitein of een andere officier verloor, voerde het voor de rest van de reis een *blauwe vlag* en werd een blauwe band rond het hele schip geschilderd alvorens de thuishaven binnen te lopen.

Toen vele zwarten rond de Eerste Wereldoorlog vanuit het Zuiden naar de steden in het Noorden (onder andere Chicago en Detroit) trokken, kreeg de blues een meer 'stedelijk' geluid, dat vanaf de jaren dertig voornamelijk gekenmerkt zou worden door het gebruik van elektrisch versterkte instrumenten. Deze meer up-tempo variant van de blues zou later de weg bereiden voor rhythm-and-blues en rock-'n-roll. Deze laatste zouden de blues enigszins naar de achtergrond dringen, maar in de jaren 60 en 70 leefde het genre op doordat Britse (blanke) rockmuzikanten als Eric Clapton, The Rolling Stones en Led Zeppelin opnieuw blues gingen spelen.

Alle stijlen van de jazz zijn sterk door de blues beïnvloed, van New Orleans Jazz tot en met cool jazz.

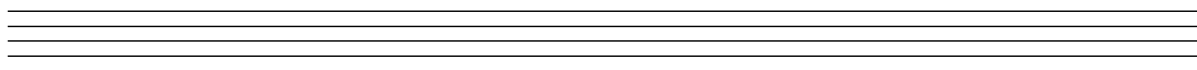
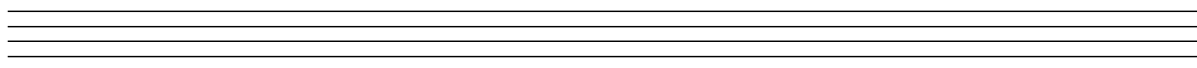
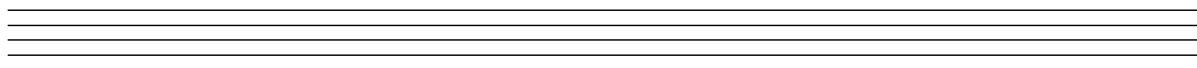
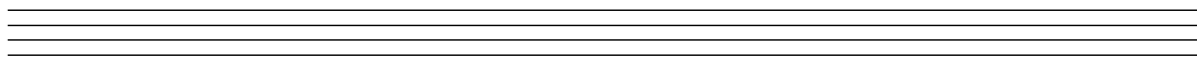
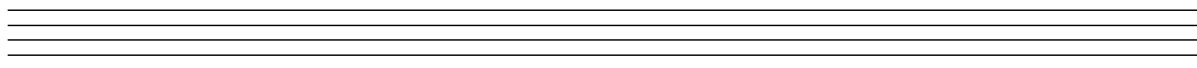
Meest gebruikte bluesakkoorden:

“Dominant septiemakkoorden”

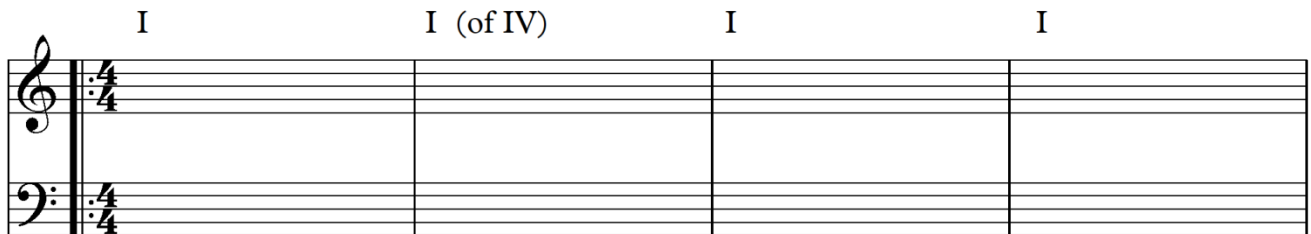
= gewone grote drieklank + een kleine septiem!

Inversies (=omkeringen) bluesakkoorden:

Bluesschema:

Standaard 12 maten

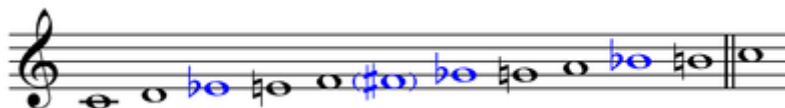
Een Boogiewoogie-begeleiding(in do groot) die het bluesschema van twaalf maten volgt. In rood zijn de grondtonen gemarkeerd.

Blue notes

Blue notes staan in het blauw

$\flat 3, (\sharp 4) / \flat 5, \flat 7$

Pentatonische toonladder

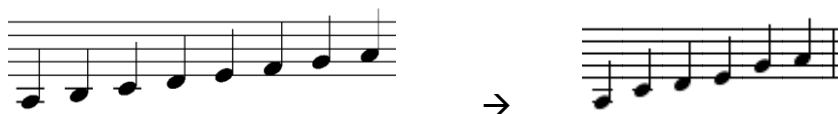
Pentatoniek is in de muziek het gebruik van een toonreeks bestaande uit vijf tonen.

De pentatonische reeks kent geen tonaal centrum, omdat door het ontbreken van een leidtoon elke toon in principe gelijkwaardig is. Wel kan de reeks worden afgeleid uit onder meer de mineur- of de majeurtoonladder.

De toonladder van Do groot wordt pentatonisch na weglaten van de 4de (Fa) en de 7de trap (Si) :

De toonladder van La klein wordt pentatonisch na weglaten van de 2de trap (Si) en de 6de trap (Fa) :

Opvallend: Do groot pentatonisch en La klein pentatonisch hebben exact dezelfde noten, alleen vertrekkend vanaf een andere noot.

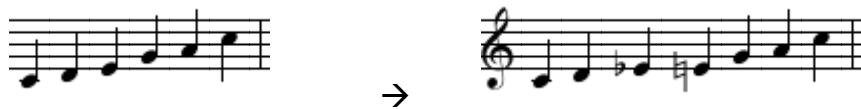
Afhankelijk van de muziekstijl zijn er meer vormen van pentatoniek mogelijk.

Bluestoonladder

De bluestoonladder is afgeleid van de pentatonische toonreeks.

Hij wordt verkregen door een pentatonische reeks (mineur- of majeurvariant) aan te vullen met blue notes, wat resulteert in een 6-tonige reeks.

De pentatonische toonladder van Do groot wordt een bluestoonladder door het toevoegen van de blue note op de 3de trap (Mi mol)

De pentatonische toonladder van La klein wordt een bluestoonladder door het toevoegen van de blue note op de 4de trap (Mi mol)

